

DISCURS HONORS I DISTINCIONS DE LA CIUTAT

DIVENDRES 24 DE FEBRER 2017 / 20.30 HORES / AUDITORI MUNICIPAL

MEDALLA D'OR: MOLT IL·LUSTRE CONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG

MEDALLES DE PLATA: UJI I SEBASTIÁN MORA

President de la Molt Il·lustre Confraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i Mare de Déu de la Soledat, Felipe Monfort Gómez; secretari general de la Universitat Jaume I, José Luis Blasco Díaz; campió del Món de ciclisme Sebastián Mora Vedrí; regidor de Cultura, Eduardo Pérez; vicari episcopal de Pastoral de la diòcesi de Sogorb-Castelló, mossèn Javier Aparici; autoritats; honors i distincions de la ciutat de Vila-real; representants entitats i associacions locals; veïns i veïnes de Vila-real.

Molt bona nit a tots.

Tota comunitat es construeix amb les aportacions de cadascú de nosaltres. Tots sumem o hem sumat alguna cosa al llarg de la història de la nostra ciutat. Per això, el reconeixement de les institucions públiques a l'esforç individual o col·lectiu per a construir una societat

millor és una obligació moral, perquè serveix per a convertir aquestes accions en exemples per a la resta de la ciutadania, que pot mirar-se en aquest espill per seguir motivant-se i superant-se.

En la construcció d'aquesta comunitat hi ha algunes persones i grups que han contribuït d'una manera especial a ser el que hui som. Ens han deixat una empremta inesborrable, que ens marca i ens identifica per a aquells que ens miren des de fora. I ho han fet sense tindre'n cap necessitat i, en moltes ocasions, sense ser al 100% conscients que els passos que anaven donant no només feien avançar el seu camí, sinó també el nostre destí.

Parlem d'homes i dones, de col·lectius, que amb els èxits i avanços assolits, no només s'han posat al mapa, sinó que han posat la nostra ciutat en el punt de mira, perquè els seus triomfs i la seua trajectòria han revertit en el bé comú. Uns mèrits que ens omplin d'orgull i que ajuden a crear la nostra identitat col·lectiva.

Hui guardonem tres vertaders exemples clau en la nostra història contemporània, als que mai podrem retornar-los tot el que han

aportat per a fer de Vila-real la ciutat que som hui. Parlem de la Molt Il·lustre Confraria de la Puríssima Sang, de la Universitat Jaume I i del ciclista Sebastián Mora, als qui novament vull agrair i felicitar per la seua incorporació a l'elenc d'honors i distincions de la ciutat.

El reconeixement social, l'afecte i la consideració d'aquells que ens envolten, són la recompensa més alta que podem trobar al nostre esforç i una de les principals motivacions per a seguir millorant i avançant dia a dia. I què millor que la institució que ens representa a tots, Ca la Vila, per reconèixer l'esforç, la dedicació i l'aportació a la construcció de la nostra identitat, la cultura i història comunes, les nostres il·lusions, a la nostra autoestima. Per això, hui més que mai volem donar-vos el valor que mereixeu i demostrar que tot esforç sempre té la seua recompensa.

Sou tres exemples, tres referents, de la construcció social del Vila-real de hui. Per això, des de ja, entreu en la història viva de la ciutat. Una història marcada per altres personatges il·lustres que van fer grans contribucions per a l'avanç de la nostra societat. Com Angelina Abad, Llorens Poy, José Soriano, Joventut Antoniana, Els XIII o el cardenal

Vicente Enrique Tarancón, tots ells medalles i fills de la ciutat, entre tants altres que han fet gran Vila-real. Com, més recentment, Rafael Beltrán, Héctor i Manuel Colonques i José Gómez Mata.

A cada generació trobem noves persones que, amb el seu esforç han contribuït a expandir les arrels de la nostra terra. I hui centrem la mirada en aquestes tres institucions, que són l'exemple en carn i pell d'una història de treball constant, de posar cor i ànima en allò que fan i d'esperit de superació.

Hui centrem la nostra mirada en la confraria més antiga de Vila-real, a la qual el Ple de l'Ajuntament va aprovar recentment per unanimitat, concedir-li la Medalla d'Or de la Ciutat. La Molt Il·lustre Confraria de la Puríssima Sang del Nostre Senyor Jesucrist i Mare de Déu de la Soledat és un exemple de constància, de resistència a les adversitats i de manteniment fidel dels valors tradicionals a la nostra ciutat. Prop de 500 anys fa que es va fundar, que es diu ràpid, i des de llavors i al llarg dels segles, s'ha configurat com una associació solidària, formada per gent amb interessos diversos agermanats sota una mateixa devoció i identificats amb la història de Vila-real.

Gràcies a vosaltres, milers de veïns i persones d'altres municipis han pogut gaudir i emocionar-se durant segles amb la processó de penitents, que cada Dijous Sant recupera als nostres carrers una tradició penitencial que es remunta, almenys, a l'any 1608. A ells devem la popular tradició dels jueus de la nostra Setmana Santa i bona part de l'arrelament i la força que la van fer mereixedora del títol de Festa d'Interés Turístic Provincial.

En la Puríssima Sang naix, en bona mesura, la Setmana Santa de Vila-real, una de les més antigues de la província de Castelló. I a ella devem també una de les imatges més venerades i admirades per tots, el pas de la Sang, amb més de 170 anys d'història. Motius més que suficients per ser mereixedors de la Medalla d'Or de la ciutat.

Però, a més, és tot un orgull per a aquesta ciutat que aquesta agrupació no siga només a confraria penitencial, perquè de tots és coneguda la seua vocació solidària. Gràcies a tots i cadascun dels confreres, agermanats sota el paraigües d'una mateixa devoció i identificats amb la història de Vila-real, per la seua tasca d'assistència

al desvalgut, de visitar i servir els més pobres, com el Nostre Senyor Jesucrist -que dóna nom a l'agrupació-, també va fer.

L'empremta que la Puríssima Sang ha deixat a la nostra ciutat arriba també als nostres carrers, com no podia ser d'una altra manera, perquè la Confraria de la Sang de Jesucrist ja donava nom a l'espai que ocupa la seua església fins el 1967. La Sang és un topònim que tots coneixem a la perfecció i, per això, preval en la memòria col·lectiva com l'espai que se situa entre el carrer d'Avall i el mur de la vila, a tocar la jueria. En aquest lloc de la vila medieval, la vida ciutadana s'organitza entorn a l'església de la Confraria.

És per això que la història de Vila-real no és història sense vosaltres. Sense els confreres de la Sang, que han estat presents en els moments decisius de la nostra ciutat, sense importar l'època, sempre defensant creences i tradicions. Si els murs de la nostra ciutat pogueren parlar, quantes històries no contarien. 500 anys són molts, suficients per a establir una base sòlida de devots membres, que han sabut mantenir aquesta confraria no només viva, sinó que també han

sabut ampliar-la, allargant les seues arrels per la terra que hui xafem, de nord a sud de Vila-real.

No cal dir que ser confrare de la Sang és sinònim de bona reputació i honra. El prestigi, l'honor i la identitat de la comunitat es representa en la unitat interna de la Confraria. I ací radica la seua força. Sou tota una institució que no podem permetre'ns el luxe de deixar perdre, per això hui us reconeixem amb aquesta Medalla d'Or. Perquè sou un referent i gaudiu d'un prestigi innegable, gràcies al vostre comportament, basat en el perdó i la comprensió mútua, que fan de cadascun dels confreres un exemple a seguir. Perquè aquests valors són cada vegada més necessaris a la nostra societat, on sembla que s'estaven perdent. Gràcies una vegada més per tot el que representeu, per la vostra tasca, per la vostra trajectòria.

Però hui també tenim altres protagonistes. Dos premiats més als que volem mostrar el nostre agraïment i orgull per formar part de la nostra història. En aquest cas, parlem de temps més propers al present, cosa que no resta cap mèrit. Perquè a Vila-real tenim la sort de comptar amb una entitat com és la Universitat Jaume I, que

durant un quart de segle ha format grans professionals de tota la província de Castelló i, moltíssims d'ells de la nostra ciutat.

Aquesta universitat, tot i que va nàixer a la capital de la Plana, forma part de la nostra ciutat, i per això ens trobem ací hui, per a fer-li un lloc a la crònica més recent de la ciutat, amb aquesta Medalla de Plata de la Ciutat, de la que és ben mereixedora.

Han passat 25 anys des que aquell humil CUC del campus de Borriol començara a convertir-se en la gran Universitat Jaume I que hui és. Una universitat referent, de prestigi i propera que ha marcat per a sempre la nostra terra. Perquè no hi ha millor motor per fer avançar els pobles que l'educació, la innovació i la cultura.

Recordem els seus inicis, el seu naixement un 19 de febrer de 1991, que van omplir d'orgull a aquesta terra. Un naixement modest, però avantguardista per a l'època, a un edifici humil que en pocs anys es quedaria menut per a albergar tants estudiants que, a poc a poc, van tindre la gran sort de gaudir de la pràctica universalització dels estudis universitaris.

Una eina educativa, social, cultural i també econòmica indispensable per a la província que, per fi, va arribar a la nostra ciutat fa ara prop de quatre anys. Com m'agrada dir moltes vegades, després de molta lluita i gestions, l'UJI va deixar de vindre de visita per a conviure definitivament amb nosaltres. Primer, amb l'obertura de la Càtedra d'Innovació Ceràmica Ciutat de Vila-real i, posteriorment, de la Seu de la Plana i de la Càtedra de Mediació Policial. Totes elles ubicades a la Biblioteca Universitària del Coneixement, un contenidor que va nàixer sense contingut però que ja podem dir amb total certesa que ara és un gran contenidor ple de talent. I, per tant, de futur.

Aquesta presència física i permanent de l'UJI a Vila-real, que esperem seguisca creixent en els pròxims anys, ha marcat a la nostra ciutat un abans i un després, tal i com el va marcar a la província el naixement de la Universitat Jaume I fa 25 anys. Som molts els que hem passat per les seues aules. Entre ells, jo mateixa. Allí vaig cursar la carrera de Dret, en el seu campus vaig descobrir la vocació d'advocat i dels seus professors vaig aprendre les millors lliçons de vida.

Perquè l'UJI l'ha feta gran l'excel·lent equip humà que la conforma. Equip rectoral, personal d'administració, professors titulars, associats, catedràtics... Tots ells han fet de la Jaume I un exemple a seguir, tant dins com fora de les nostres fronteres.

Aquest reconeixement no respon només a la tasca docent. Perquè l'UJI és també puntera per la seua qualitat i capacitat investigadora. Aquest és també un dels reptes de la universitat al nostre país: servir de laboratori per a la investigació i la innovació en tots els camps del coneixement i ser capaços, després, de transferir-lo al teixit productiu per a ser més competitius i avançar. D'aquest convenciment naix una altra de les fites que hem assolit en els últims anys i que tampoc hauria estat possible sense l'UJI: la Fira Destaca.

No vull estendre'm més; aquests són motius més que suficients per al reconeixement amb la Medalla de Plata als 25 anys que l'UJI porta acompanyant generacions de vila-realencs en el camí per fer una societat millor. Les més de 30 especialitzacions, màsters, postgraus i doctorats, la implicació social i cultural, els cursos d'estiu o la formació per a majors fan d'aquest un nucli de sapiència al qual no

podem donar l'esquena. No mentre tants i tants milers de vila-realencs isquen amb una formació sota el braç cada any d'aquesta universitat, que va assentar les bases a la nostra terra perquè els joves no hagueren de fer les maletes i marxar a València o Barcelona, en el millor dels casos, per a estudiar una carrera. Ara el talent es crea ací i, cada vegada més, també es queda ací, per a seguir fent d'aquesta terra un lloc més pròsper per a viure.

No podem dir res més. Als seus representants, a tots els que heu eixit d'aquest centre universitari. Gràcies. Gràcies per 25 anys formant part de la nostra societat. Gràcies per obrir-vos a la nostra ciutat, per ajudar-nos a ser més grans i a progressar tant a nivell social, com cultural i econòmic. Per ajudar-nos a ser, encara més, la Ciutat Educadora i Universitària que volem ser. Esperem que aquest guardó servisca per a mostrar-vos una ínfima part de l'agraïment de tots els vila-realencs a la vostra presència a la nostra vida.

Igual que l'UJI, un altre dels nostres veïns s'ha guanyat a pols entrar a formar part dels anals de la història de Vila-real. Jove, sí, però un jove que ha sabut traure partit a tots i cadascun dels minuts de la seua

vida. Parlem de Sebastián Mora, que, acostumat a guanyar medalles i trofeus, hui suma un més al seu elenc, la Medalla de Plata de la ciutat. En aquest cas, per una vida dedicat a la bicicleta i per donar-nos tants triomfs i satisfaccions amb cadascuna de les seues fites.

Fa pocs dies va complir 29 anys. Vila-real és la terra que l'ha vist nàixer i créixer, jugar, com tants altres, pels seus carrers, i viure una infantesa i joventut plena de lluita per a ser l'home que hui és. Un vila-realenc que ja ha deixat, quasi sense adonar-se'n, una empremta inesborrable en tots nosaltres.

No. Sebastián no s'ha dedicat al futbol, ni al bàsquet. S'ha dedicat a una disciplina molt menys agraïda i molt sacrificada, que té un gran antecessor il·lustre i estimat per la nostra ciutat, com tots vostès sabran, en el Campió Joan Baptista Llorens.

Sebastián Mora és digne hereu d'aquest testimoni i és tot un referent per a molts veïns, perquè ha portat el nom de Vila-real fins a racons del món que molts de nosaltres, de ben segur, mai haurem visitat. Perquè viu amb autèntica passió aquest esport pel que un dia es va

sentir atret. Perquè, des que va pujar sobre les dues rodes, ja no va ser capaç de baixar-se de la bici. Tampoc del pòdium.

Diuen que ningú és profeta a la seua terra, però Sebastián ha sabut treballar molt, molt dur, en silenci i amb una discreció que sorprén, per a aconseguir-ho. I un bon dia, el sacrifici d'anys d'entrenament es va veure recompensat i vam saber que ens representaria, ni més ni menys, que a uns jocs olímpics. Eixe dia, la ciutat es va bolcar amb aquest ciclista que, tot i la joventut, portava ja al coll tantes medalles i a les seues mans tantes copes que se li escapaven de les mans. Un palmarès esportiu brillant i digne d'aquesta medalla, que vol condecorar tota una vida pujat a una bici i una trajectòria esportiva inigualables.

Repasar la intensa trajectòria de Sebastián Mora als pedals de la seua bici seria molt llarg. La participació en els Jocs Olímpics de Londres de 2012, el Campionat del Món en la modalitat d'Scratch o els campionats d'Europa d'Scratch i Madison el 2015 són algunes de les fites més assenyalades del vila-realenc.

Tenim un campió entre els nostres veïns, un heroi pel seu afany de superació i un referent per a molts veïns, per a molts dels nostres joves i xiquets, que tant de bo un bon dia trien el camí d'aquest ciclista incansable, que porta a les seues esquenes els valors que més ens enorgulleixen a aquesta ciutat: capacitat de lluita, treball, superació, constància, valentia, força. Mai s'ha rendit fins ara i esperem que mai no ho faça, perquè la seua estela és molt important per als aficionats a la bicicleta, per a la ciutat, que un bon dia va voler retornar-li una xicoteta part del seu esforç amb la retolació i denominació d'un pavelló al seu nom. No hi ha prou, i per això ens trobem ací hui. Per això i perquè aquest ciclista d'elit no ha deixat de guanyar, any rere any, guardons per la seua participació a curses i campionats de gran nivell al voltant del món. I tot això sense oblidar mai les seues arrels ni defugir la responsabilitat que, com a referent, té per a la formació dels nostres xiquets en els valors d'un esport tant sacrificat però també tan gratificant com el ciclisme.

Sebastián, ets gran, i ho demostres dia rere dia. En tu ens veiem reflectits molts de nosaltres. Aquest reconeixement també és per als teus familiars, que t'han acompanyat en aquest procés sempre, que

han ajudat a engrandir la teua trajectòria, incondicionals, compromesos i apassionats per la teua professió. Segueix així i no deixes de donar-nos motius per a celebrar cada dia, al teu costat, els teus triomfs. Enhorabona.

Tradició i història de la ciutat. Educació com a motor de progrés. Superació com a forma de vida. Les tres medalles que hui lliurem representen d'alguna manera el que Vila-real és i vol ser: una ciutat que honra el passat i defensa la seua gent; educadora i innovadora; que creu en els valors de l'esport i de la salut. Una ciutat que avança gràcies a la gent que la forma; gent com els confreres de la Puríssima, com Sebastián Mora i com la Universitat Jaume I.

Enhorabona als tres premiats. Aquesta, la vostra ciutat, estarà sempre al vostre costat. En nom de tots els vila-realencs, gràcies pel vostre compromís, per la generositat que heu demostrat al llarg del temps. Sense vosaltres Vila-real no seria la que és. Hui és un dia

d'emoció i d'orgull per a tots, perquè per damunt de tots els diners, de tot l'or del món, nosaltres som rics en persones. Una riquesa que creeu tots vosaltres, tots els veïns, cada dia, amb les vostres contribucions a fer d'aquesta una societat millor, privilegiada, afortunada i que no deixa de millorar.

Gràcies a tots per la vostra presència, tota la nostra gratitud als guardonats per acompanyar-nos en aquest acte tan significat per a la ciutat i també gràcies al personal de l'Auditori.

Gràcies per la seua atenció i bona nit.